HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

נתן ארבע לראשונה. שהעריכו הכהן על הראשונה תחילה לפי שהיא ידי ראשונה דצריך למיתב כל מה דיכיל כדכתיב ומה מזר והעשיר נותן את כל הערך דנמיהו קמייתא קמייתא נמי הוי: **כולהו חזיא להאי כו'.** ועדיין אחד מן הערכין עליו: **הא יוסר על סלע ליכא.** לפי שלא ג[ד] לילכא ממשים סלע דמים היו בידו ממש סלעים נותן כולם דהיינו יותר על סלע ופחות ממשים. ומתמה כרבנן דלר' מאיר ליכא הגך ד' שיהא יותר על סלע ופחות ממשים כמי שערכו ממשים [ז] [סלע או ממשים] או סלע: **מתני' פחת.** תחילת נדות. זה אין נדה לתוכיעתא דאתה חיוס מונה שמא והוא דאתה שנים מונה ממנה והן ופחילו דאתה כל שבעה ופסקה לערב טובלת ומטמאת ומיום שניעי ולילך חויין ימי זיבה אחד עשר יום שמא דאתה בהן יום אחד או שנים שומרת יום כנגד יום וטובלת ומה דאתה בהן ג' לטופין הוא זבה גמורה וטעונה קפילה ז' נקיים וקרבן ומה מצטרפת לתחילת נדות עד שתשב שבעה נקיים יושב ז' נקיים ולמחר הוא תחילת נדה ומונה שבעה והוא ומחזרת לעניינה ככל המפורש [ח] ואם לא למחר לאחוותן יום ג' לטופין הוא זבה וכשהגיעה לחמרי כן הין למחר שמוך הין שהרמיקה לליעתה הוא תחילת נדה ופחילו תרתה שלשה לטופין הוא מונה מונה שלש תרתה ואין ימי זוב שלש תרתה [ט] נדה זה לתחילת נדה שהיא כהלכה ומפורש בהלכה תחרושה של מסכת נדה (דף עב.): **אין פחת בטועה פחות מעשרה.** טועה שראתה היום והיום יודעת שם בימי נדתה עומדת שם בחותן לחד עשר יום של זיבה אין מחזרת לפחת נדותה בפחות מז' ולא להשלים נדותה ועוד י"ל דהיינו ט"ז יחיים נדותה